

MESAJ DIN PARTEA CONDUCERII ZONEI

Să-i invităm pe prietenii noștri să aibă parte de binecuvântările Evangheliei

Vârstnicul Karl D. Hirst

autoritate a zonei-Cei Șaptezeci



Vârstnicul
Karl D. Hirst

Ne plac acele perioade ale vieții în care ne simțim invincibili. Acestea contrastează puternic cu alte perioade mult mai puțin plăcute pe care le trăim cu toții. După ce trăiesc o experiență calmă, când mă simt iertat, când cei pe care îi iubesc fac alegeri bune, când ascult o cuvântare sau o lecție minunată care se adresează în mod direct inimii mele – mă simt minunat!

De curând, în timp ce reflectam asupra uneia dintre acele experiențe încercând să o transpun în cuvinte, m-am descoperit descriind-o ca un sentiment de „luminare” interioară. M-am simțit mai senin, mai luminos și mai sigur. Știam că problemele mele nu vor dispărea, dar am simțit mai multă energie pentru a le înfrunța. Am găsit o fericire încurajatoare care să puncteze experiențele mele de viață mai obișnuite, chiar și în prezența încercărilor.

În legătură cu solicitarea de a scrie acest mesaj, mi-am amintit cuvintele Salvatorului spuse neftilor: „Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă; Eu vă dau vouă să fiți lumina acestui popor¹”.

Cele două gânduri s-au legat în mintea mea. Eram cu adevărat „luminat” de bucuria Evangheliei, care era ca o tandrețe divină, și aveam obligația nu doar să mă bucur de confortul pe care mi-l oferea, dar și să permit

luminii să fie percepută de cei din jurul meu. Salvatorul a continuat: „Un oraș care este zidit pe un deal nu poate fi ascuns... Aprind oamenii o candelă și o pun sub o baniță? Nu, ci ei o pun pe un postament, iar ea dă lumină tuturor aceluia care se află în casă; de aceea, lăsați lumina voastră să lumineze în fața acestui popor pentru ca ei să poată vedea lucrările voastre bune și să-L slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri²”.

Îmi dau seama că fericirea pe care o primesc din cer nu este destinată să fie o binecuvântare doar pentru mine, ci și pentru alții. Trebuie să-i las să vadă fericirea care mi-a fost dată și lucrurile bune pe care mă îndeamnă să le fac.

Cu siguranță, nu există o cale mai bună de a împărtăși Evanghelia decât aceea de a fi vizibil fericit pe măsură ce trăim în conformitate cu aceasta. Lăsându-i pe alții să vadă că suntem fericți ne ajută să împărtășim cel mai eficient Evanghelia și reprezintă elementul complementar perfect al „marelui plan al fericirii³”. Prin extensie, dacă vrem să ne facem partea în această adunare mare și finală, nu sunt sigur că putem face ceva mai bun decât să ne petrecem timpul urmărind să fim fericți în felul Domnului. Aceasta pare un fel de muncă

misionară pentru care ar trebui să fim cu toții pregătiți să ne înscriem.

Dacă facem efortul să ne amintim că suntem fericți, că fericirea noastră este un dar de la Dumnezeu și că adevărata fericire o găsim întotdeauna trăind așa cum a planificat Tatăl nostru Ceresc, atunci vom fi un „popor, pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui⁴” – și pentru motivele corecte.

Apostolul Petru a exprimat aceste gânduri într-un alt mod. El a sugerat, în mod inspirat, că noi trebuie să „[sfințim] în inimile [noastre] pe Hristos ca Domn. [Să fim] întotdeauna gata să [răspundem] oricui [ne] cere socoteală de nădejdea care este în [noi]⁵”.

Fericirea Evangheliei îmi aduce speranță în încercările mele. Nu ar fi înțelept să pretind, pur și simplu, că încercările mele nu există, dar pot planifica să mă concentrez asupra acelor dovezi de fericire care îmi apar în cale și să evit să las supărătoarele banițe ale necazurilor vieții să le ascundă vederii mele și vederii altora. În schimb, pot să încerc și să las lumina acelei fericiri să ilumineze ceea ce văd eu și cei din jurul meu. ■

NOTE

1. 3 Nefi 12:14
2. 3 Nefi 12:14-16
3. Alma 42:8
4. 1 Petru 2:9
5. 1 Petru 3:15

Instruire privind îngrijirea mamelor și a nou-născuților

Craig Shurtleff

Aproximativ o sută de cadre medicale profesioniste au participat la o conferință și o instruire privind îngrijirea mamelor și a nou-născuților, care s-au desfășurat pe parcursul unei săptămâni la Iași.

În perioada 18-22 iunie, domnii doctori George Bennett, JoAnn Abegglen și Marcia Bennett, din cadrul LDS Charities, au oferit instrucțiuni de resuscitare care pot fi puse în practică de asistente, medici și moașe pentru a îmbunătăți asistența neonatologică din spitalele din întreaga Românie. Această instruire ajută cadrele medicale să recunoască și să trateze mai bine bebelușii care au probleme respiratorii la naștere. Faptul de a nu respira la naștere este principala cauză a mortalității în rândul nou-născuților.

În cadrul instruirii au fost oferite, de asemenea, instrucțiuni privind îngrijirea de bază pe care acești profesioniști în domeniul medical le pot dezvălui mamelor și familiilor, pentru ca acestea să recunoască posibile semne de pericol cu care s-ar putea confrunta bebelușii născuți prematur sau cei mai mici.

O instruire asemănătoare pentru îngrijirea mamelor și a nou-născuților a avut loc în București anul acesta. La acea instruire, domnul doctor neonatolog Ronald Stoddard și soția dânsului s-au alăturat domnului doctor Bennett și soției dumnealui pentru a instrui medici și asistente de la trei spitale din regiune.

În ultimii 10-15 ani, LDS Charities a desfășurat aceste conferințe pentru instruire în București, Iași, Timișoara,

Craiova, Constanța, Oradea, Cluj-Napoca și Târgu Mureș.

Principalul scop al acestor instruirii este de a educa specialiști în domeniul



medical în privința tehnicilor de bază de resuscitare a nou-născuților și ca, apoi, acești profesioniști să îi instruiască pe alții din alte spitale din întreaga țară.

LDS Charities speră ca, prin acestea, să se îmbunătățească considerabil tratamentul acordat nou-născuților, astfel încât aceștia și mamele lor să primească îngrijirea medicală de calitate pe care o merită. ■



Scaune cu rotile pentru București

Kimberly Petersen

Motivation Romania este o organizație dedicată distribuirii, montării și reparării scaunelor cu rotile pentru cei din întreaga țară care au nevoie. Mulți dintre angajați folosesc ei înșiși scaune cu rotile.

LDS Charities, organizația umanitară a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, oferă mii de scaune cu rotile în fiecare an. În 2017, ei au încheiat un parteneriat cu Motivation Romania pentru a aduce scaune cu rotile pentru 1.200 de persoane cu dizabilități

din întreaga țară până în luna iunie 2019.

În cursul lunii iunie a anului trecut, LDS Charity a transportat 350 de scaune cu rotile la depozitul Motivation Romania din Buda, la sud de București. Împreună cu mai mulți tineri misionari SZU, ei au descărcat camionul care conținea cel mai recent transport de scaune cu rotile.

Misionarii umanitari, vârstnicul Craig și sora Karen Shurtleff, conduc activitatea LDS Charities în estul României. Împreună cu

Motivation Romania, ei vizitează casele celor care primesc scaune cu rotile pentru a evalua condițiile în care se află scaunele și pentru a determina dacă sunt necesare reparații sau ajutor. Vorbind despre beneficiarii scaunelor cu rotile, sora Shurtleff a spus: „Este foarte emoționant să vezi cum aceste scaune cu rotile îmbunătățesc calitatea vieții acestor persoane”.

Vârșnicul Shurtleff a spus: „Una dintre experiențele care ne fac să simțim umilință și care înalță, pe care le-am trăit în misiunea noastră, a avut loc în timp ce am intervievat un beneficiar al unui scaun cu rotile”. Beneficiarul a spus: „Mulțumesc foarte mult. Acest scaun cu rotile este pentru mine la fel ca picioarele tale pentru tine. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pentru lucrarea pe care o faceți”. Vârșnicul și sora Shurtleff și-au exprimat recunoștința pentru numeroasele donații și sacrificii făcute de membrii Bisericii și de alte organizații din România pentru a îmbunătăți viața oamenilor. ■



Arondarea la Templul Roma a Districtului București

În data de 12 iunie 2018, Președinția Zonei Europa a trimis o scrisoare anunțând oficial că Districtul București nu va mai fi arondat Templului Kiev din Ucraina, ci Templului Roma din Italia. Această schimbare va intra în vigoare odată cu dedicarea templului din Italia.

La începutul acestui an, Prima Președinție a anunțat că Templul Roma va fi dedicat începând de duminică, 10 martie 2019, până duminică, 17 martie 2019.

Templul va deservi un număr de aproximativ 25.000 de membri ai Bisericii din Italia și din țările învecinate și nu numai. Când templul din Roma a fost anunțat în cadrul Conferinței Generale din luna octombrie a anului 2008, membrii Bisericii au fost plini de uimire și recunoștință. Precum toți creștinii, mormonii consideră că Roma este unul dintre orașele lumii cu cea mai bogată istorie, fiind un oraș biblic în care apostoli din vechime, precum Petru și Pavel, au predicat Evanghelia lui Isus Hristos.

Construirea templului a început în data de 23 octombrie 2010, când președintele Bisericii de atunci, președintele Thomas S. Monson, împreună cu alți conducători ai Bisericii și conducători locali din cadrul comunității, au participat la ceremonia primelor săpături, ceremonie tradițională în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Membrii Primei Președinții au fost cei care au decis arondarea Districtului București la Templul Roma. Conducătorii Bisericii speră ca această schimbare să îi ajute pe membrii din cadrul districtului să poată călători mai des la templu și mai rapid decât înainte. Templele din întreaga lume sunt deschise tuturor membrilor.

În Europa sunt 12 temple dedicate, iar Templul Roma va fi al 13-lea templu din Europa. În momentul de față, mai există un templu în Europa în curs de construire, anume Templul Lisabona din Portugalia. ■

Nu pot nega adevărul

Sora Weronika Iepure-Górska

Ramura Cluj-Napoca

Mama mea este catolică nepracticantă și tatăl meu este un ateu convins. De mică, tatăl meu m-a învățat că, la moarte, trupurile noastre, ajunse în pământ, sunt mâncate de viermi și că acesta este sfârșitul vieții. Mama mea nu mi-a vorbit niciodată de Dumnezeu. Astfel, am adoptat atitudinea tatălui meu și am rămas cu ea o perioadă lungă, deoarece îmi dădea un sentiment de putere și independență.

Însă, odată cu trecerea anilor, am început să caut un sens mai profund al vieții și, la un moment dat, Dumnezeu Și-a făcut simțită prezența în mod categoric în viața mea.

Primul misionar cu care am avut lecții a fost cel care avea să devină soțul meu. L-am întâlnit în timp ce eram studentă și participam la un program universitar de schimb de experiență la Cluj-Napoca, România. Acesta îmi spunea lucruri pe care spiritul meu părea să le fi așteptat de mult și mi-am dat seama că el cunoștea lucruri pe care mi-aș fi dorit și eu să le aflu, fără să fiu sigură de natura acestora.

În timpul unei ieșiri cu bicicleta mi-a vorbit despre libertatea de a alege. În acel moment, ochii mei s-au deschis și am avut sentimentul că aș fi putut lua orice decizie cu privire la viața mea și, dintr-o dată, m-am simțit eliberată. Din acel moment, am avut o perspectivă mai largă.

Convertirea mea a avut loc pas cu pas, însă fiecare pas aducea cu sine mai multă claritate minții mele, fiind ceva cu adevărat miraculos. Îmi doream să cunosc adevărul mai mult decât orice

altceva; aceasta era o nevoie interioară foarte puternică, una de care nu fusesem conștientă. Până atunci, fusesem în căutarea unei direcții în viața mea și părea că o găsisem, însă devenise clar că Domnul mă purta mai departe și mă apropia de El și mai mult. Cu inima deschisă, puteam să-l văd pe băiatul de lângă mine în lumină, ca pe un copil al lui Dumnezeu, lucru care m-a făcut să mă îndrăgostesc.

Cel care avea să fie viitorul meu soț mi-a oferit un exemplar al Cărții lui Mormon în care a scris o dedicație, anume că nu poate să nege adevărul, și o mărturie despre Cartea lui Mormon, anume că aceasta nu este numai o istorisire despre dragostea unui Tată pentru Fiul Său, ci și o istorisire despre dragostea unui Tată pentru copiii Săi de spirit.

Am revenit în Polonia și a urmat o perioadă în care am studiat continuu atât din Biblie, cât și din Cartea lui Mormon. Cuvintele acestor cărți se revărsau în mintea și în inima mea ca după o lungă așteptare. M-am rugat în repetate rânduri, am rostit rugăciuni lungi, cu o dorință puternică de a afla

dacă Biserica și Cartea lui Mormon erau adevărate. Tatăl meu Ceresc m-a asigurat că într-adevăr era acolo și că îl găsisem în sfârșit.

În acea perioadă, eram studentă în Cracovia, așa că, odată revenită din România, am început să frecventez ramura din Cracovia a Bisericii și, la prima întâlnire cu surorile misionare, le-am spus acestora că îmi doresc să mă botez. Cred că au fost surprinse la fel de mult pe cât eram eu de fericită. Am continuat să particip la întâlniri și discuții cu misionarii și, în ziua de Paște, în aprilie 2006, am fost botezată de cel care avea să-mi fie soț.

Nu puteam să neg adevărul pe care îl găsisem. Dacă aș fi negat adevărul, aș fi negat toate momentele în care Dumnezeu mi-l confirmase. Mi se oferise prea mult și mi-ar fi fost imposibil să pot nega vreodată că aceasta este Biserica adevărată.

Eu știu că Hristos trăiește, că a ispășit pentru ca noi să putem fi eliberați de lanțurile alegerilor noastre greșite. Avem un Tată Ceresc iubitor. Atunci când ne adresăm Lui cu sinceritate, Acesta răspunde rugăciunilor noastre. Tatăl și Fiul există și Își întind brațele către toți copiii Săi care Îi caută cu adevărat. Mă rog ca toți aceia care caută adevărul să nu renunțe până ce nu îl găsesc. ■

Sora Weronika Iepure-Górska alături de familia sa

